

ת"פ 64326/08 - מדינת ישראל נגד סמיר אבו שהאב

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 22-08-64326 מדינת ישראל נ' אבו שהאב

לפני כבוד השופט שרון דניאל
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם סמיר אבו שהאב

قرر דין

- הנאשם, סמיר אבו שהאב (להלן - הנאשם), הורשע ביום 23.3.21, לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל). הנאשם זוכה בהכרעת הדין מעבירה נוספת שיוחסה לו בכתב האישום, של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין).
- על פי הכרעת הדין, ביום 16.5.22 בשעה 06:03 או סמוך לכך נגע הנאשם ברכב במלחף ניצני עוז. באותו מלחף, השוטר או רחוב סימן לנאשם לעצור את רכבו, תוך שפנה פניה קלה על מנת לחסום את נתיב נסיעתו, ובתגובה לכך, הנאשם בלם את הרכב, ירד לשול הימני של הרכב והמשיך בנסיעתו. בחלוף 10 מטרים, הנאשם עצר את הרכב, ואז פרקן ממנו מחמוד חנתול וועתמאן מוסא שלא החזיקו באישור כניסה או שהייה בישראל, שניסו להימלט מהשוטרים אך נתקשו.
- הכרעת הדין ניתנה כאמור ביום 23.3.21, ולאחר הקראתה עטרה ב"כ הנאשם שאורה על שליחתו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקير, לצורך בחינת שאלת ביטול הרשעה. לא מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה, ומועד שמיית הטיעונים לעונש נדחה, גם על מנת לאפשר להגנה להציג כל ראייה בדבר פגיעה קונקרטית בנאשם כתוצאה מהרשעתו בדיון.
- шибת הטיעונים לעונש התקיימה ביום 8.5.23, ובסיומו של הדיון הורייתי על שליחתו של הנאשם למומנה על עבודות השירות לשם קבלת חוות דעתו בעניינו. ביום 23.7.23 התקבלה חוות הדעת, ובها נמצא כי הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

- ב"כ המאשימה, עו"ד ליאור בר עמי, טען כי הנאשם, ליד 1988, פגע במעשייו בזכותו של מדינת ישראל לברור את הבאים בשעריה, וכן בזכותו להגן על שלום הציבור מפני חדיותם של שוהים בלתי חוקיים לתוך שטחיה. ב"כ המאשימה הבahir כי פגיעת הנאשם בערכיהם אלו היא על הצד הנmor, ולכל היותר הצד נמור-BINONI,

שכן מדובר בהסעה של שני תושבים זרים ואין אינדיקטיה לכך שהנאשם הפעיל שירות הסעתם. ב"כ המאשימה הפנה ל"הלכת אל הרוש" (רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.12.14)), ולמתחם העונש שנקבע בפסק הדין ביחס לעבירה של שהייה בלתי חוקית לצרכי פרנסה, תוך שהdagish כי העבירה במקרה זה חמורה יותר, מן הטעם שמעשו של המטייע הם בבחינת חוטא ומחטיא, והחווארה בכך מקבלת ביטוי גם בדברי ההסבר לתיקון מס' 26 לחוק הכנסתה לישראל.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה נע בין 2 חודשים מסר שניין לרצותם בעבודות שירות ועד 12 חודשים מסר בפועל, תוך שהפנה לפסיקה (רע"פ 2844/16 **מאיירバイלה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.4.16); ת"פ (שלום - באර שבע) 18335-05-15 **מדינת ישראל נ' פאייז אלסאנע** (פורסם בנבו, 26.5.16)).

ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות שאין קשרו ביצוע העבירה, ובهن חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והעובדת שהנאשם בחר לנוהל הליך הוכחות. כמו כן, צוין כי לנאים אין רישום פלילי אך לחובתו כ-45 הרשעות בעבורות תעבורה. ב"כ המאשימה ביקש למקם את עונשו של הנאים בשלוש התחתון של המתחם, ולהטיל עליו עונש שלא יפתח מ- 4 חודשים שניין לרצוי על דרך עבודות שירות, לצד מסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

5. ב"כ הנאים, עו"ד נירה שבג, ביקשה בפתח טיעוניה להבחן בין עניינו של הנאים ובין עניינם של הנאים שאליהם הפנה ב"כ המאשימה בפסיכה, אשר ביצעו את העבירה למטרה בעלת אופי פלילי, ולא למטרת עבודה כבענייננו, כשבאחד מפסקיו הדיון גם נלוותה לעבירות ניסיון להסעת תושב זר עבירה של אי צוות להוראות שוטר במדים, שבוצעה על ידי נאים שיש לו עבר פלילי, ובין היתר בעבורות כלפי שוטרים.

ב"כ הנאים טענה לאכיפה בררנית, מן הטעם שקיימת החמורה באכיפה כלפי אותם ישראלים שמשיעים את השווים הבלתי החוקיים, אשר מצדם יכולים להיכנס לגבולות ישראל יותר מפעם אחת בלבד, שיועמדו לדין.

ב"כ הנאים הפנתה לכך שהנאשם שיתף פעולה עם המשטרה בחקירותו, ובמהמשך נאלץ לנוהל הליך הוכחות, שבמסופו הוא זוכה מהעבירה של הפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו, וכך שמדובר באירוע נקודתי בהסעה ב"ניסיונות קצורות", מקו התפר ולא ממש בתוך שטח ישראל, אשר נעשתה על רקע הבאתם של עובדים לאתר בנייה. עוד טוען, כי הנאים הוא קבלן בנייה, והעסיק בעבר כחוק את אחד השווים הבלתי חוקיים, שרישומו אמן פקע אך לא הייתה כל מניעה לחדר אותו, ובכך יש ללמוד על היעדר פוטנציאלי הסיכון בנסיבות המקרה.

6. ב"כ הנאים טענה שיש מקום לבטל את הרשותה, מן הטעם שמדובר בנאים בעל רישיון קובלן, בעל חברה לעבודות קובלנות בעלת סיווג ג'2, שמעסיקה 13 עובדים, תוך שהפנתה למסמכים בעניין זה ("דו"ח ותק ענפי בינוי" של חברת א.ס. פארוק 2012 בע"מ מיום 28.4.22, הכול רשותה לעבודים בעלי רישיון, הוצאה מאתר רשות האוכלוסין וההגירה; תעודה הנדסאי על שם הנאים מיום 27.11.12; מסמך "סיווג קובלנים רשומים" של החברה מיום 16.3.20 בעניין דרגת סיווג של החברה, מסווג ג'2; אישור תשלום אגרה עבור רשם הקובלנים מיום 26.12.22; נסח רישום חברת א.ס. פארוק 2012 בע"מ, בו נרשם דבר היוט של הנאים בעל מנויות יחיד בחברה). לטענת ב"כ הנאים, הותרת הרשותה של הנאים על כנה עלולה לפגוע בסיווג החברה ולשלול את אפשרותו לגשת למכרזים של משרד הביטחון, וכפועל יצא לפגוע בפרנסתו, כמו גם בפרנסתם של העובדים המועסקים על ידו).

לחילופין, ב"כ הנאים עתרה להשית על הנאים עונש צופה פניעתיד, בדמות מסר על תנאי, שהוא הרף התחתון במתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה שנע בין מסר על תנאי ועד מספר חודשים מסר על דרך של עבודות

שירות. ב"כ הנאשם הפנטה למכבו האישי של הנאשם, ורק שאשתו אינה עובדת, והוא המפרנס היחיד, שעבודתו גם מסייעת לפרנסתם של תושבי הרשות הפלסטינית.

7. הנאשם, בדבריו האחראונים לעונש, הצטער על מעשיו, וטען כי משנת 2008 הוא עוסק בענף הבניה, ושהוא דור שני לעובדים בענף זה. מדובר בעבריה ראשונה שלו, ולא הייתה לו כוונה להסיע שוהים בלתי חוקיים או פגוע בביטחון המדינה. לדבריו, הוא מפרנס את חמשת ילדיו ואת הוריו הקשיים המתגוררים עמו, וכן מעסיק 13 עובדים פלסטיניים ושני עובדים שהם תושבי הארץ. הוא הביע חרטה על כך שלא בדק את אותם נסעים שהעלה לרכבו. הנאשם הוסיף כי החל לעבוד לאחראונה בפרויקט בנייה בתל אביב, עבר איש עסקים מוכר, שבדק אותו טרם קיבלתו לעובדה, כאשר הרשעה עלולה למנוע ממנו מהמשיך בביצוע העבודות בפרויקט, באופן שיוטיר אותו ומשפחתו ללא פרנסה.

דין והכרעה

שאלת הרשעה

8. שאלת ראשונה שיש לבחון היא האם יש מקום לבטל את הרשותו של הנאשם. במשפט הפלילי בישראל נהוג כלל היסוד לפיו אדם שנמצא אשם בדיון ירושע ורק במקרים חריגים תבוטל הרשותו.

על פי כלל זה, האינטэрטי הציבורי מחיב כי מי שנמצא אשם בדיון ירושע בעבירות שוייחסו לו, וסמכוונו של בית המשפט להימנע מהרשעה נועדה למקומות מיוחדים ויוצאי דופן. כפי שנקבע בע"פ 2513/96 מדינת ישראל נ' ויקטור שמש, פ"ד נ(3) 682 (1996): "שימוש בסמכות הزادת כאשר אין ציוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השווון בפניו החזק".

נאשם הטוען שיש להימנע מהרשעתונדרש לשכנע את בית המשפט שישקו לי השיקום גברים במקרה הפרטני שלו על השיקולים שבאינטэрטי הציבורי בהרשעתו בשם לב לחומרת העבירה שנקבע שביבע: "הימנע מהרשעה אפשרית איפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם ו שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרא המסתים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים...". בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3), 337 (1997).

9. בהפעילו את הסמכות להימנע מהרשעה נדרש לאזן בין השיקולים הכרוכים בשמירה על האינטэрטי הציבורי, ובهم מיצוי ההליך הפלילי כדי להשיג הרתעה, אכיפה ושוויוניות, אל מול נסיבותו האינדיידואליות של הנאשם, ובهن בטיב העבירה, חומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מהרשעה. כפי שציין כבוד המשנה לנשיא השופט ש' לוי בפרשת כתוב, אחד השיקולים שיש להביא בחשבון בעת דין במשפט הרשעה הוא "יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות ליצועה, האם הוא מתחרט עליה". עיר, כי דבריו אלו של כבוד השופט לוי, נכתבו בהמשך לumedת שירות המבחן ביחס לשיקולים הרואים בעיניו בשאלת אי הרשעה, וכבוד השופט לוי אימץ את הדברים.

10. כמשמעותם בගירים, על פי רוב, גובר השיקול הציבורי ורק במקרים מיוחדות, חריגות ווצאות דופן ביותר, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדיון לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעברין מהרשעה, יש הצדקה לסתות מן הכלל המחייב הרשעה (בע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נ(3) 685 (2000)).

הפסיקה הדגישה כי על המבחן להימנע מהרשעתו לשכנע את בית המשפט כי צפוי להיגרם לו נזק מוחשי קונקרטי

ובلتוי מידתי, אין להסתפק באפשרויות תיאורתיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד (רע"פ 12/18911).
פריגין נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 1.1.13).

11. כאמור, על בית המשפט לבחון את סוג העבירה בה הורשע הנאשם, בניסיובתו, ולא רק בcourtתת, ולהתחשב במקרה שיקולי הענישה האחרים, גם במסגרת הדיון בשאלת ביטול הרשותה.

בכל הנוגע לעבירה הורשע הנאשם, של הסעת שוהים בלתי חוקיים, ציין בית המשפט העליון כי רק במקרים חריגים ניתן להימנע מהרשותה (לענין זה רע"פ 18/1119 מוחמד חסן נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 9.5.18); רע"פ 11/5861 דניאל נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报, 18.8.11)).

עמדתו זו של בית המשפט העליון מציבה רף גובה מאוד עבור הנאשם, שבמקרה זה הורשע בהסעת שני נוסעים. יתרה מזאת, במקרה שלפניו, הנאשם גם לא נטל אחריות על מעשיו ולא הביע חרטה אלא לאחר שהורשע בדיון לאחר ניהול הליך הוכחות. כאמור, יחסו של הנאשם לעבירה שביצעה הוא נתון שיש ליתן לו משקל בעת בוחנת שאלת ביטול הרשותה.

משכך, נוטה הקפ' בצורה ברורה לדחית בקשהו של הנאשם, ולמצער הוא נדרש כי להראות "פגע פגעה קונקרטית קיצונית ובلتוי מידתית ביחס לאינטרס הציבורי בהרשותו".

12. במקרה זה, הנאשם לא הוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי מצדיק את ביטול הרשותה. המסמכים שבאת כוח הנאשם הציגה לפני, ופורטו לעיל במסגרת טיעוניה לעונש, לא מבססים את הטענה כי הרשותו של הנאשם Tabia בהכרח לפגיעה בפרטסה, ולא הוצאה כל ראייה המלמדת כי הרישום הפלילי ימנע את המשך עיסוקו של הנאשם לקבלן עבודות, או ישול ממנו פרויקט מסוים, ואף לא הוכח שהנ帀ה מועסק על ידי גופים בטחוניים באופן שימנע את פניו למכרזים עתידיים מטעם.

בקשר זה הוצגו לפני תקנות רישום קובלניים לעבודות הנדסה בנאיות (ערעור מהימנות והתנהגות בגיןוד למקובל), תשמ"ט - 1988. תקנה 1 לתקנות אלה קובעת כי "כל עבירה של עונן או פשע לפי חוק העונשין..." יש בה כדי לערער מהימנותו של לקבלן לעבודות הנדסה בנאיות, אך לא הוכח כי הרשותו בתיק אכן תוביל בהכרח לביטול רשיונו.

בנסיבות אלו, בשים לב למעשיו של הנאשם ולעבירה בה הורשע, איןנו מוצא להיעתר לעתיר בתוכו לבטל את הרשותה.

קביעת העונש הולם

13. במסגרת הדיון בשאלת העונש הולם בעניינו של הנאשם על בית המשפט לקבוע תחילת את מתחם העונש הולם בהתאם לעקרון הילימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידה הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוגאת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע (סעיף 40 לחוק העונשין). בשלב שני, על בית המשפט לגזר את העונש המתאים לנ帀ה מתוך מתחם העונש הולם, בהתחשב בנסיבות שאין הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40א לחוק העונשין).

14. בתיק זה, הערכים המוגנים שנפגעו מביצועה של העבירה הינם סמכותה של המדינה לברור את הבאים בשעריה, ריבונותה, והפגיעה האפשרית בביטחון המדינה.

בית המשפט העליון עומד על חומרת עבירת ההסעה של שוהים בלתי חוקיים, שהיא סכנה הן לציבור הרחב והן

לקוחותיו של המסייע, וחזר על כך שחתם של המסייע גדול מחתם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (רע"פ 1441/14 **חמים נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי, 9.12.14); רע"פ 3173/09 **פארגן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי, 5.5.09)).

עוד נקבע על ידי בית המשפט העליון, כי אדם המסייע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים פוגע בביטחון המדינה, ועלול להימצא מסויע ביצירת תשתיות לפעולות חבלנית. שכן, גם אם אין בכוונת המסייע לגרום נזק בטחוני, לעולם אינו יכול לדעת בוודאות מי כל נושאו, ומה זומם מי מהם (ע"פ 5/15 **רשק מונטסר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי, 12.2.06); רע"פ 3674/04 **סאלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי, 2.4.15)).

אם כך, בית המשפט העליון התיווה מדיניות ברורה המבינה בין השוהה הבלתי חוקי לבין מי שהסייעו, הלינו או העסיקו. עד מה זו כשלעצמה מצדיקה את דחית טענת הנאשם בדבר אכיפה בראנ帞ת ביחס לשוהים הבלתי חוקיים, ומחייבת גם החמרה בעונשו של המסייע ביחס לעונשו של השוהה הבלתי חוקי.

15. גם חוק הכנסת לישראל עורך הבדיקה צזו. בעוד שהעונש הקבוע לצד העבירה של כניסה או שהייה בישראל שלא חוק לפि סעיף 12(1) לחוק הינו שנת מאסר, הרי שעונשו המרבי של המסייע שוהה בלתי חוקי ברכבו לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הינו 2 שנות מאסר. לאחר תיקון מס' 29 לחוק הכנסת לישראל, סעיף 12א(ג1) לחוק קבע כי העונש המרבי של המסייע יעמוד על 4 שנות מאסר בפועל בתנאים מסוימים, לרבות במקרה בו הנאשם הסיע שלושה שוהים בלתי חוקיים יותר.

בעבירה של הסעה לפי סעיף 12א(ג)(1) בה הורשע הנאשם יש לחת את הדעת למכלול נסיבות, העשויות להשפיע על חומרת העבירה כגון זהות המסייע, נסיבות ביצוע הנסעה, מיקום תחילת הנסעה, מספר הנוסעים (שניים או אחד), היכרות קודמת עם הנוסעים, תשלום בגין הנסעה ועוד.

16. כפי שקבעתי בהכרעת הדיון, הנאשם העלה אל רכבו תשעה (9) תושבי הארץ במחלף ניצני עוז באיזור הכנסתה לישראל, שמתוכם שניים שאינם נשאים באישור שהייה חוק, והחל בנסעה לטור שטחה מבלי שבדק האם יש ברשותם אישורי כניסה לישראל.

ה הנאשם הוא קובל במקצועו, המעסיק בשגרה את תושבי איזור יהודה ושומרון, ואמור להזכיר את הרגשות והזהירות שיש לנוקוט בעת הסעתם של נוסעים כאלה. הנסעה עצמה החלה סמוך ל"מרחוב התפר", אם כי הייתה קצרה ביותר. ברכב וסעו שני שוהים בלתי חוקיים, אם כי עם אחד מהם הייתה לנiento את הרכבת ממושכת על רקו העסקתו בעבר (לענין זה ר' רע"פ 3674/04 **סאלם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבוי, 12.2.06)).

במכלול הנסיבות, אני מוצא כי בנסיבות העניין הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים הינה ברמה נמוכה-בינונית, כפי שטענה המאשימה מעשה.

17. בקביעת מתחם הענישה על בית המשפט להתחשב בעונשה הנוגגת, ולענין זה אפנה למספר פסק דין שניינו על ידי בית משפט השלום ברכבי הארץ, בשנה האחרונה, כשבכלם גם הייתה סקירה מפורטת של פסיקת בית המשפט העליון בסוגיה:

א. בת"פ (שלום - באר שבע) 10316-08-21 **מדינת ישראל נ' ابو קיעאן** (פורסם בנבוי, 22.5.23) הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שהסייע בכיביש מס' 80 שוהה בלתי חוקית, שלא הייתה לו עימה היכרות מוקדמת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין חדש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 6 חודשים מאסר שיכול וירוץ בעבודות שירות, והטיל עליו 45 ימי עבודות שירות לנוכח עברו הפלילי, עונשה נלוית;

- . ב. בת"פ (שלום - קריית גת) **מדינת ישראל נ' אשקר** (פורסם בנבו, 10.5.23) הורשע הנאשם על פי הודהתו בהסתע שלושה שוויים בלתי חוקיים (עבירה לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל). בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם נع בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 3 חודשים בעבודות שירות וענישה נלוית, גם לנוכח עמדת שירות המבחן ונסיבותיו האישיות הקשות;
- . ג. בת"פ (שלום - באר שבע) **מדינת ישראל נ' טלאקה** (פורסם בנבו, 1.5.23) הורשע הנאשם על פי הודהתו, בציוף תיקים, בשני אישומים של הסעת שוויים בלתי חוקיים, כשהבגין אישום אחד הורשע בהסתע שני נסעים ובגין אישום שני הורשע בהסתע נסע אחד. בית המשפטקבע כי מתחם העונש בגין אי רוע אחיד נع בין 7-1 חודשים מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות ובמקרה שני בין 2-8 חודשים מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות, ולנוכח עברו הפלילי של הנאשם שם, הטיל עליו עונש של 4 חודשים בעבודות שירות וענישה נלוית;
- . ד. בת"פ (שלום - תל אביב) 21-12-3833 **מדינת ישראל נ' זהאלקה** (פורסם בנבו, 29.3.23), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שהסייע שני שוויים בלתי חוקיים בתל אביב. בית המשפט ציין אמן כי העובדה שהנתאים הסיע שני נסעים היא נסיבה לחומרה, אך במקביל מדובר היה בנסעים שהיו מוכרים לו מהעבר כמי שהיו בעלי אישור כניסה לישראל. מכאןקבע מתחם עונשה בין מאסר על תנאי ל-8 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם תנאי קצר וענישה נלוית;
- . ה. בת"פ (שלום - ראשון לציון) 21-12-27428 **מדינת ישראל נ' אפריג'** (פורסם בנבו, 23.3.23), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שהסייע שווה בלתי חוקי סמור לשدة התעופה בן גוריון. לנאם הייתה היכרות קודמת עם הנושא, שהוא לו בעבר אישור כניסה לישראל. בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות, והטיל על הנאשם 200 שעות של"צ, מאסר מותנה וענישה נלוית;
- . ו. בת"פ (שלום - נתניה) 21-11-14258 **מדינת ישראל נ' אלףחרוי** (פורסם בנבו, 21.12.22), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שהסייע שני שוויים בלתי חוקיים, שהיו להם בעבר אישורי כניסה, ולנאם הייתה היכרות קודמת עימם. בית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שיכול וירציה בעבודות שירות ועד 6 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם חדש מאסר בפועל שירציה בעבודות שירות וענישה נלוית;
- . ז. בת"פ (שלום - רמלה) 18-03-47493 **מדינת ישראל נ'عادל ג'בארין** (פורסם בנבו, 13.4.22), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שהסייע 4 שוויים בלתי חוקיים, אם כי הורשע בביצוע עבירה לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק, משומש השערירה בוצעה טרם כניסה לתוקף של תיקון מס' 29 שהזכתה לעיל. בית המשפטקבע כי מתחם העונש נע בין 2 חודשים מאסר בפועל שיכול וירצוי בעבודות שירות ועד 10 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי (אך עם רישום בגין עבירות תעבורה), עונש של 2 חודשים בעבודות שירות וענישה נלוית;
- . ח. בת"פ (שלום - תל אביב) 21-08-26506 **מדינת ישראל נ' ארשיד** (פורסם בנבו, 13.4.22), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שהסייע שווה בלתי חוקי יחיד בתל אביב, ובית המשפטקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשים מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה, קנס ופסילה על תנאי.

18. יצא, כי בעקבות פסיקה עניפה של בית המשפט העליון, שדן בשאלת העונש הראי בעבירות לפי חוק הכנסה לישראל, ועשה גם את הבדיקה בין הנסיבות לישראל שלא בין אלו שמשיעים, מעשיים או מלינים אותם, נהגים בבית המשפט להטיל על נאים בעבירות של כניסה לישראל עונשי מאסר בפועל קצרים לריצוי בדרך של עבודה שירות, אם כי במקרים חריגים מסתפקים בהטלת מאסר על תנאי.

מדיניות זו מתישבת עם פסיקת בית המשפט העליון בראע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.12.14) וברע"פ 1195/22 **זיאד אשחאדאת נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.12.22), שם נקבע כי בתחום העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק נע בין מאסר על תנאי ל-5 חודשים מאסר בפועל, ומכאן שחומרתה היחסית של עבירת ההסעה, מח'יבת המקרים, קביעת מתחם עונש שהרף התחתון שלו גבוה ממאסר מותנה.

19. לאחר כל זאת, לנוכח מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים על ידי העבירה בה הורשע, הנסיבות המسو"ימות של ביצוע העבירה (הסעת שני נוסעים, על ידי קבלן, מאיזור סמוך ל"מרחוב התפר", היכרות קודמת עם אחד הנוסעים), אני מוצא כי בתחום העונש ההולם בין העבירה בה הורשע הנאשם נע בין תקופת מאסר קצרה שכול ותרואה בעבודות שירות לבין 7 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

20. مكان יש למקם את עונשו הראי של הנאשם בתחום שנקבע.

ה הנאשם בחר לנמל הליך הוכחות, שבמסופו אمنם זוכה מהעבירה של הפרעה לשוטר, אך הורשע כאמור בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים. בנסיבות אלו, אני סבור כי אין הצדקה למקם את עונשו של הנאשם בתחום המתחם ממש, אם כי יש ליתן משקל לעובדה של הנאשם אין הרשות קודמות לפליילים, ולעובדת שניהל את ההליך בצורה ייעילה ומהירה, וכן יש ליתן משקל לנטיות האישיות והמשפחתיות, ולעובדת כי בעבודתו הוא מפרנס לא רק את משפחתו אלא גם משפחות נוספות, של עובדיו.

לאחר כל זאת, מצאתי להטיל על הנאשם עונש של חודש וחצי מאסר בפועל שירותו בדרך של בעבודות שירות, ונענישה נלוות הcolaת מאסר מותנה, כנוס כספי, התחייבות ופסילה על תנאי. חurf העובدة כי הנאשם רישום תעבורתי לא מבוטל, לא מצאתי שיש מקום להטיל עליו גם פסילה בפועל מהחזקת רשות, בשלם לב לעובדה כי יש בעונשים שהוטלו עליו פגעה כלכלית לא מבוטלת, בנסיבות העניין.

סיכום של דבר

21. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 1.5 חודשים (חודש וחצי) מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות בהתאם לאמור בחווית דעת הממונה על בעבודות השירות. הנאשם יתיצב לתחילתן של בעבודות השירות ביום 7.11.23 במשרדי הממונה על בעבודות השירות במוחוז צפון, סמוך לכלא מגידו.

mobher לנאים, כי מדובר בתנאי העסקה קפדיים וכל חריגה מהם, או כל הפרה אחרת, עלולה להוביל להפסקת בעבודות השירות, וכן לריצוי העונש שהוטל בדרך של מאסר בפועל ממש.

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום גזר הדין שלא יעבור כל עבירה לפי

חוק הכנסה לישראל.

ג. התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכנסה לישראל למשך שנתיים מיום גזר הדין. דבר ההתחייבות הוסבר לנאשם במעמד הדיון, והוא אמר כי הוא מבין אותה ומתחיב כאמור.

ד. קנס בסך 2,000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.10.23.

ה. פסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של שנתיים מיום גזר הדין את העבירה בה הורשע.

זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשפ"ג, 18 יולי 2023, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד חן שפירא, הנאשם וב"כ עו"ד נירה שבב.